

MARKOTANIE (2) *sb n*

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w -otanie).

sg N markotanie (1). ◇ G markotanią (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Mruczenie, szeptanie (1) : Murmurillum – Markotanie cziche. Calep 681b.*

2. *Gniewne słowa, wyrażanie niezadowolenia; murmuratio querula Cn (1) : A wżytko czyńcie okrom márkotánia [sine ira]/ y łporow. BudNT Philipp 2/14.*

Synonimy. 1. mruczenie, szeptanie; 2. szemranie.

Cf **MARKOT**, **MARKOTAĆ**

AL